

terliggøre forslaget, det må man endelig ikke misforstå.

Så er der sammenligningen med rygeforbud. Se, det er jo at vende tingene fuldstændig på hovedet, for skulle man følge linjen i det her forslag, så skulle vi gå ud og give et rygepåbud og sige til folk, at de skal ryge. For det er jo det, man gør her. Man siger, at der skal være overvågning i taxaerne. Men i forhold til rygning handler det jo om, at man beskytter andre mennesker mod den uønskede tobaksrøg og de gener, den kan give. Altså, det er en beskyttelse af andre mennesker. Det samme gælder, når vi taler om færdselslov og hastighedsoverskridelser osv. Det er beskyttelse af tredjeperson. Derfor er det noget helt andet og kan ikke sammenlignes med det her forslag.

Skulle man sammenligne det her forslag med noget, så skulle det være andre erhvervsgrupper, andre butikker, der er i kontakt med kunderne, men det vil man jo heller ikke.

Kl. 14:40

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Kim Christiansen for en kort bemærkning.

Kl. 14:40

Kim Christiansen (DF):

Det, jeg mente med sammenligningen med rygeforbud – det er bare til hr. Tom Behnkes orientering – var, at det jo primært er en lov, der er lavet for at beskytte de ansatte. Og det er nøjagtig de samme intentioner, vi har med det her beslutningsforslag, nemlig at beskytte de ansatte, dem, der kører taxa. Det ønsker De Konservative ikke at medvirke til. Det er så et ganske udmærket budskab at få sendt ud.

Men jeg vil da bare høre hr. Tom Behnke, om De Konservative, hvis vi nu konkretiserede lidt i udvalgsarbejdet, hvad formålet med det her egentlig er, så ville medvirke konstruktivt til at tilvejebringe en lovgivning på området.

Kl. 14:41

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 14:41

Tom Behnke (KF):

Jeg startede med at sige, at Det Konservative Folkeparti er imod, at vi pålægger privatpersoner og private firmaer at gøre noget, andet end at det er strengt nødvendigt. Det er simpelt hen et politisk udgangspunkt som konservativ. Jo mindre vi lovgiver herinde, jo bedre. Det er vores udgangspunkt.

Så er der påstanden om, at vi ikke ønsker at beskytte taxachaufførerne. Nu tror jeg nok, at vi strammer den lige rigeligt nok. Jeg har jo lige stået og understreget, at vi netop ønsker at give mulighederne for, at man kan installere overvågning, hvis man i de konkrete vogne og i de konkrete situationer og i de konkrete byer vurderer, at det der kan være formålstjenligt at gøre det. Derfor har vi lavet de muligheder for, at man kan gøre det. Men vi vil ikke pålægge dem det. Vi vil heller ikke pålægge, at bartendere skal have videoovervågning, at dørmænd skal have overvågning – de er også ofte udsat for overfald – at pølsemanden skal have det; han bliver også udsat for krænkelse; at buschauffører skal have det, at kontrollører i togene skal have det osv. osv. Jeg kunne blive ved.

Så hvis man skulle følge udgangspunktet fra forslagsstillernes side på nuværende tidspunkt, så er der altså et ønske om at beskytte samtlige medarbejdere i samtlige virksomheder i Danmark, og det er jo en helt ny vinkel på sagen. Det betyder altså tvungen videoovervågning i alle virksomheder, på alle arbejdspladser. Vi er altså imod den tankegang.

Kl. 14:42

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren. Så går vi videre i ordførerrækken, og den næste er hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 14:43

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

I dag skal jeg gøre noget, som jeg sjældent har lejlighed til. Jeg skal nemlig rose Dansk Folkeparti. Men roses den, der roses bør, som man siger. Baggrunden for roserne er, at Dansk Folkeparti tydeligvis har lyttet til debatten her i Folketinget, da vi sidst debatterede et forslag om obligatorisk videoovervågning i taxaer. Således er både tidsrummet og den geografiske udstrækning snævret betragteligt ind. Det er forhold, som Det Radikale Venstre lagde vægt på. Så ros for det.

Men på trods af rosen er vi stadig meget skeptiske over for forslaget. Der er jo ingen tvivl om, at alle partier er enige om, at taxachauffører selvfølgelig skal kunne gå trygge på arbejde, og vi vender os imod de overfald, der måtte ske.

Men for det første er det stadig vores overbevisning, at det her primært er en sag for arbejdsmarkedets parter. Det fremførte vi også i debatten, sidst vi havde emnet oppe, og det samme